



ΚΑΙΤΣΑ

Έκδοση των Απανταχού Καϊτσιωτών



ΕΔΡΑ: Πατησίων 4, Αθήνα 106 77 • Περίοδος Γ' - Χρόνος 27ος • Αριθμός Φύλλου 111 • Απρίλιος - Ιούνιος 2019
e-mail: sylogos. kaitsa@gmail. com w/s: sylogoskaitsiotan. blogspot.com - www. makryrrachi. gr

Το άρθρο της Προέδρου Βορειοανατολικά της Καϊτσας...



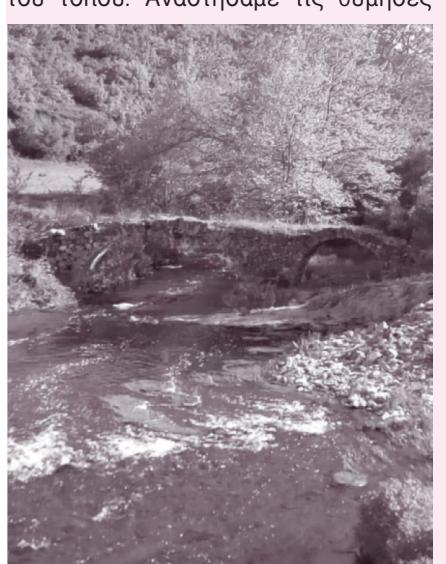
Η Ιθάκη σ' έδωσε τ' ωραίο ταξείδι.
Χωρίς αυτήν δεν θάβγαινες στον δρόμο.
Άλλα δεν έχει να σε δώσει πια.

Κι αν πτωχική την βρεις, η Ιθάκη δεν σε γέλασε.
Έτσι σοφός που έγινες, με τόση πείρα,
ήδη θα το κατάλαβες η Ιθάκες τι σημαίνουν.
Κ. Π. Καβάφης

Να είναι Απρίλης, να είναι Μάης και να έχεις την τύχη να βρίσκεσαι στην Καϊτσα. Να έχεις το χρόνο και τον τρόπο να σεργιανάς και να γεύεσαι τις ομορφίες της. Όλους τους μήνες η φύση στο χωριό και γύρω από αυτό, έχει να σου προσφέρει τα καλούδια της μα τους Απριλιούδες γεύεσαι μιαν άλλη ανατολή. Μια ακατάβλητη γοητεία της σε κάνει να νοιώθεις πως ξαναγεννιέσαι και εσύ μαζί με τα δικά της στοιχεία. Ανατέλλεις ξανά. Σ' ένα τόπο, σ' ένα χρόνο όπου τα επίγεια πανηγυρίζουν μαζί με τα ουράνια. Εκεί, βορειοανατολικά της Καϊτσας, σεργιανίσαμε μετά το «ώ Πάσχα λύτρον λύπης» και «χαράς ευαγγέλια της αναστάσεως του Χριστού». Διαβήκαμε το «Κουσλού», απλώσαμε τις χούφτες στο νερό της «Κρέμασης» σιωπήσαμε στον ήχο του κάβουρα της ρεματιάς και πλέξαμε στεφάνια του Μαγιού με τα αγριολούδια του τόπου. Αναστήσαμε τις θύμησες των παιδικών



χρόνων, κλείσαμε το μάτι στον ευσκιόφυλλο πλάτανο και ενδυναμώσαμε τον αγαλλιάζοντα νόστο. Ύστερα πήραμε το δρόμο για τα «Πέντε μύλια». Στόχος να φτάσουμε στο πετρόχιστο γεφύρι μετά τα Ιαματικά Λουτρά. Εκεί περπατήσαμε στις στιβαρές του πλάτες, που παρά το χρόνο και την εγκατάλειψη, στέκει όρθιο και περιμένει τον επισκέπτη του. Φίλοι της Καϊτσας, μας είχαν ήδη δείξει φωτογραφίες όπου οι καταιγίδες με την κάθε τους εμφάνιση απειλούν την ύπαρξή του. Και μαζί μ' αυτό απειλούν και την ενδυνάμωση των αναμνήσεών μας. Λίγες μέρες αργότερα, βρεθήκαμε στην περιοχή και είδαμε «δίοις ούμασι» κάτι αλλο που μας λύπησε περισσότερο. Είδαμε τους γείτονες της διπλανής Αγόριανης να διεκδικούν ενώπιων Καϊτσιωτών και μιας Δημόσιας Επιτροπής τα εδάφη γύρω από το γιοφύρι. Αυτά τα εδάφη όπου οι Καϊτσιώτες έπλασαν τα παιδικά τους χρόνια και γρέσαν πλάι τους. Στα χωράφια τους,



στις ρεματιές του τόπου τους, στις όχθες του ποταμού Ονόχωνου, στις εκκλησές τους και στα μέρη των Ιαματικών Λουτρών που μοιράζονται με την Κτιμένη. Τι θέλουν οι καλοί μας γείτονες; Όλο και πιο κοντά στο χωριό μας να φτάσουν. Σε λίγο θα διεκδικούν και το «Κουσλού». Γιατί; Τόσες τέτοιες άστοχες διεκδικήσεις είχαν από παλιά. Τίποτα δεν κερδήθηκε από την πλευρά τους. Πότε θα συμφιλιωθούν επί του θέματος τα δύο χωριά; Πολλοί επιθυμούν ηρεμία και καλή συνύπαρξη. Δεν γίνεται θεωρητικά. Ας γίνει πράξη. Η Επιτροπή που επεξεργάζεται τα στοιχεία και που ανέβαλε τη λήψη αποφάσεων ας λάβει τις νόμιμες αποφάσεις. Με τους γείτονες μας ας ανατείλει σχέση, καλής γειτνίασης χωρίς να αμφισβητούνται οι κυριότητες από τα βορειοανατολικά της Καϊτσας. Είναι κερδισμένα. Με κόπο και με αίμα.

Θυμάται κανείς;

**ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
Ευδοκία Κ. Οικονόμου**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14-8-2019

- 7:30 π.μ. Θεία Θείουργία στην Αγία Παρασκευή.
- Θα ακολουθήσει επιμνημόσυνος δέηση για τους ευεργέτες Γιάννη και Στέλλα Δραγούνη και στη συνέχεια η παραδοσιακή φασολάδα, που καθιερωμένα παρασκευάζουν οι Γιώργος Τριαντόπουλος και Αποστόλης Μπουλούζος.
- Οι πίτες και τα ψωμιά από τις Καϊτσιώσσες θα είναι ευπρόσδεκτα, για να συμπληρωθεί το τραπέζι στο παυσίλυπο της Αγίας Παρασκευής..

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16-8-2019

- 21:00 Παραδοσιακή βραδιά, (στο χώρο του γηπέδου μπάσκετ στο χωριό) που θα περιέχει τους παραδοσιακούς χορούς απ' τα χορευτικά του χωριού μας, τη χορήγηση του Δραγούνειου Βραβείου και το γλέντι με τη δημοτική ορχήστρα των:
 - Χακτοής Γιώργος (ΤΡΑΓΟΥΔΙ)
 - Καλαντζή Μαρία (ΤΡΑΓΟΥΔΙ)
 - Παντίδος Κωνσταντίνος (ΚΛΑΡΙΝΟ)
 - Σταφύλης Γιώργος (ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ)

ΔΗΜΑΡΧΟΣ, ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Στις Δημοτικές εκλογές με την επαναληπτική διαδικασία (2/6/2019), Δήμαρχος Δομοκού εξελέγη ο κ. **Χαράλαμπος Λιόλιος** επικεφαλής του Συνδυασμού «**+Δημότες**».

Από το χωριό μας δεν εξελέγη κανένας Δημοτικός Σύμβουλος από κανένα Συνδυασμό.

Ο πρόεδρος και οι τοπικοί σύμβουλοι του χωριού μας, που εξελέγησαν από στις εκλογές της 26ης/5/2019 έχουν ως εξής:

Από τον ανεξάρτητο συνδυασμό:

- **ΠΡΟΕΔΡΟΣ:** Δικόπουλος Βασίλειος του Λάμπρου
- **ΜΕΛΗ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ:** Γιαννακάκης Γεώργιος του Ευαγγέλου και Νίκα – Μελισσά Κωνσταντίνα
Από τον συνδυασμό Δύναμη Δημιουργίας
- **ΜΕΛΗ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ:** Μόσχος Αλέξανδρος του Γεωργίου και Νικόλαος Μαντάς του Χρυσοστόμου.
Η ανάληψη των καθηκόντων τους θα πραγματοποιηθεί την 1/9/2019.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου συγχαίρει όλους τους εκλεγέντες και τους ευχόμαστε καλή δύναμη και καλή επιτυχία στο έργο τους.

Το Δ.Σ.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΜΑΚΡΥΡΡΑΧΗΣ

Τόσο εγώ όσο και όλοι όσοι συμμετείχαν στον Ανεξάρτητο Συνδυασμό μας, ως υποψήφιοι, στις εκλογές για τα Τοπικά Συμβούλια κατά την 26η/5/2019, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε ιδιαίτερα όλους τους συγχωριανούς, που μας εμπιστεύτηκαν με την ψήφο τους. Θα θέλαμε επίσης να ευχαριστήσουμε γενικότερα όλους, όσους συμμετείχαν σ' αυτή την εκλογική διαδικασία κι αυτούς επίσης που δεν ήταν δυνατόν να φτάσουν στην κάλπη της Καϊτσας, αλλά πονάνε και αγαπούν το χωριό μας κι επιθυμούν το καλό και την ευημερία του. Καλούμε δε όλους τους Καϊτσιώτες σε μια συστράτευση με μπροστάρηδες όλους εμάς, που εμπιστευτήκατε για την αντιμετώπιση των προβλημάτων, που απασχολούν το χωριό μας. Θα είμαστε πλάι σε κάθε Καϊτσιώτη και δυναμικά παρόντες σε ό,τι απασχολεί την Καϊτσα.

Για τον Συνδυασμό¹
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
(εκλεγείς Πρόεδρος)



ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΣΠΟΥΔΕΣ-ΠΤΥΧΙΑ

- Η Χαιδά Κων/να-Παρασκευή (κόρη της Ελένης Δ. Ψαλλίδα) εισήχθη στο Τμήμα Αγροτικής και Οικονομικής Ανάπτυξης του Δημοκριτείου Παν/ μίου Θράκης.
- Ο Χαιδάς Φώτιος (γιος της Ελένης Δ. Ψαλλίδα) έλαβε το πτυχίο του Τμήματος Εφημοσμένων Μαθηματικών και Φυσικών Επιστημών του Ε.Μ.Π.
- Ο Κωνσταντίνος Ταγκαλάκης του Ιωάννου έλαβε το πτυχίο του από το Τμήμα Οικονομικής Επιστήμης, του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Συγχαρητήρια.

ΓΑΜΟΙ:

- Στις 6/7/2019 παντρεύτηκε η Κατερίνα Δικοπούλου και ο Κωνσταντίνος Ανδρώνης στην Αθήνα.
Τους ευχόμαστε βίο ανθόσπαρτο!

ΠΕΝΘΗ:

Έφυγαν από κοντά μας:



- Στις 31-3-2019 απεβίωσε ο Νικόλαος Στάικος, ετών 88. Η κηδεία του έγινε στην Αθήνα. Ο γιός του Αλέξανδρος προσφέρει στο Σύλλογο και στη μνήμη του πατέρα του το ποσό των 100 Ευρώ. Καλή ανάπauση.
- Στις 7-5-2019 πέθανε η Ευτυχία Π. Αντωνούλα, ετών 101, και η κηδεία της έγινε στην Καϊτσα.
- Στις 25-5-2019 πέθανε η Σταυρούλα Αθ. Ρέππα, ετών 74, και η κηδεία της έγινε στην Καϊτσα.
- Στις 17-6-2019 πέθανε η Γεωργία Γ. Οικονόμου, ετών 95, και η κηδεία της έγινε στην Καϊτσα.
- Μπουλούζου Βασιλική, σύζυγος Δημητρίου (Μίμη), ετών 64, απεβίωσε την 1-7-2019 και η κηδεία της έγινε στη Λάρισα.
- Τζόγια Ελένη του Φιλίππου, ετών 79, απεβίωσε την 14-7-2019 και η κηδεία της έγινε στην Καϊτσα.
Ας είναι αναπauμένοι.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ:

- Στις 9-6-2019 έγινε το σαρανταήμερο μνημόσυνο της Ευτυχίας Αντωνούλα.
- Στις 30-6-2019 έγινε το σαρανταήμερο μνημόσυνο της Σταυρούλας Ρέππα και το ετήσιο της Σοφίας Καρασίκη.
- (Για το 40ημερο μνημόσυνο του Νικ. Στάικου πληροφορίες απ' την Ευδοκία).
Αιωνία η μνήμη τους.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ:

- Και φέτος είχαμε τη χαρά και τη χάρη να έχουμε το Άγιο Φως κατευθείαν απ' τον Πανάγιο Τάφο για τη Θεία Λειτουργία της Αναστάσεως (28-4-2019).
- 29-4-2019 του Αγίου Γεωργίου έγινε Λειτουργία στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου στο Παλιοχώρι.
- 3-5-2019 της Ζωοδόχου Πηγής έγινε Λειτουργία στον Ιερό Ναό της Παναγίας στο Παλιοχώρι.
- 1-7-2019 λειτουργία στους Αγίους Αναργύρου στα Λουτρά Καϊτσας ανήμερα της εορτής των Αγίων Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΚΑΡΑΪΣΚΟΣ, MD
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

Ειδικευθείς εις Α' Χειρουργική Κλινική ΓΝΑ "ΛΑΪΚΟ"
Μετεκπαιδεύεις εις Montefiore Medical Center, New York, USA
**ΛΑΠΑΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΚΗΛΕΣ - ΧΟΛΟΚΥΣΤΟΠΑΘΕΙΕΣ
ΘΥΡΕΟΕΙΔΟΠΑΘΕΙΕΣ - ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΜΑΣΤΟΥ
ΔΙΑΒΗΤΙΚΟ ΠΟΔΙ - ΣΠΙΛΟΙ - ΛΙΠΟΜΑΤΑ**

Πλ. Μεσσολογγίου 7, Παγκράτι 210 9656291 - 6972728331
www.ikaraiskos.gr ikaraiskos.gr@gmx.com

f Ιωάννης Ν. Καραϊσκος, Γενικός Χειρουργός
Διεύθυνση 2ου Ιατρείου: Ηφαίστου 4 - 6, Πλατεία Βάρης
(Εναντί Ι. Ν. Εισοδίων Θεοτόκου)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

- Αξίζει να επισημάνουμε ότι επισκευάσθηκε η καμπάνα του Ι. Ν. Αγίων Αναργύρων που είχε καταστραφεί και έτσι εσήμανε την Ιεράν και Πλανηγυρικήν Θείαν Λειτουργίαν κατά την εορτήν των Αγίων Αναργύρων, προστάτιδων Αγίων των εχόντων την ανάγκη θεραπείας γενικώς αλλά και ειδικώς όσων επισκέπτονται τα ιαματικά λουτρά του τόπου μας δια να δουν βελτίωση στους διάφορους ρευματικούς κυρίως πόνους του σώματος. Δεν είναι βέβαια τυχαίο ότι οι ευλαβείς πρόγονοί μας αφιέρωσαν και έναν ακόμη παρακείμενο με τους Αγίους Αναργύρους Ναό σε Άγιο προστάτη των ασθενούντων και συγκεκριμένα στον Άγιο Παντελεήμονα.
- Στις 1/7 /2019 λειτούργησε ξανά το εστιατόριο στα Λουτρά Καϊτσας η Γιούλα Ανεστογιάννη και είναι έτοιμη να μας υποδεχθεί σε ένα καταπράσινο και πολύ φιλικό για τον επισκέπτη περιβάλλον.

Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΤΙΣ ΤΡΕΙΣ ΒΡΥΣΕΣ ΤΗΣ ΚΑΪΤΣΑΣ



Τα νέα μέλη του Τοπικού Συμβουλίου κάνουν ήδη δουλειά, πριν αναλάβουν τυπικά από 1-9-2019 τα καθήκοντά τους.

Αναφέρουμε αρχικά τη Νίνα Νίκα - Μελλισά (νέο μέλος του Τοπικού Συμβουλίου) με το σύζυγό της Κώστα Μελλισά, που ασχολήθηκαν με την πλατεία στην Καϊτσα, δίπλα στον πλάτανο. Εκεί στις τρεις βρύσες του χωριού.

Η πλατεία άλλαξε όψη. Τη βλέπεις και χαίρεσαι! Όσοι ακόμη δεν το διαπιστώσατε, θα τη δείτε όταν φτάσετε στο χωριό! Η Σοφία Ελευθερίου, που επί σειρά ετών εργάζεται εθελοντικά για την καθαριότητα και την καλαισθησία του χωριού, αν συναντήσει τέτοιους ανθρώπους, που από όποια θέση συμβάλλουν προς αυτή την κατεύθυνση, ενισχύει το έργο τους. Έτσι μόλις επέστρεψε από τις δουλειές της στην Αθήνα, ανασκούμπωθηκε και φρόντισε να ενισχύσει αυτή την ομορφιά. Πληροφορούμαστε και άλλοι Καϊτσιώτες αρχίζουν να συμβάλλουν σε τέτοιες δραστηριότητες. Στο επόμενο φύλλο με την άδειά τους θα τους αναφέρουμε. Όπως και νάχει αξίζουν σε όλους συγχαρητήρια και είθε να γίνουμε, όσο μπορεί ο καθένας μας μιμητές τους. Χρειάζεται εθελοντισμός. Σαν όλους τους παραπάνω. Μπράβο τους.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ.....

Για να στρωθεί η κλώσα....

Χειμώνας καιρός ή αρχή της άνοιξης είχε το δικό της τρόπο, η μητέρα στη Καϊτσα, να καταλαβαίνει την κότα που ήταν έτοιμη να κλωσήσει τα αυγά, προκειμένου να βγουν τα κοτόπουλα. Μάζεψε λοιπόν η μητέρα τ' αυγά από τις γύρω φωλιές στις άκρες των παχνιών κι έβαλε τ' ανάλογα άχυρα μέσα σε μια παλιά ανοιχτή καρδάρα. Πάνω στ' άχυρα τοποθέτησε καμιά δεκαπενταριά αυγά και πάνω απ' αυτά εκάθησε την μεγαλόσωμη κλώσα. Γίνεται τόσο ήρεμη η κότα όταν πρόκειται να κλωσήσει, που σχεδόν σου παραδίδεται να



την κρατήσεις και να την οδεύσεις προς την εκτέλεση των καθηκόντων της. Καμιά φορά η μητέρα πάνω απ' την κότα τοποθετούσε ένα ελαφρύ κόσκινο για να μην εμπιδίσει κάτι πλησιάζοντας την κλώσα την πρώτη ώρα της γονιμοποίησης. Υστερα, έλεγε το έθιμο, η μητέρα, που «έστρωσε» πάνω στ' αυγά την κλώσα έμπαινε στο σπίτι και έπρεπε να καθίσει κατάχαμα για κάποιο χρονικό διάστημα για να «στρώσει η κλώσα», όπως χαρακτηριστικά έλεγε. Για περίπου 10 έως 15 λεπτά της ώρας, τίποτα δεν τη σήκωνε από κάτω. Κάθισε λοιπόν μπροστά στη σόμπα και πάνω στο κιλίμι, που ήταν στρωμένο πάνω απ' την κουρελού και έπιασε να πλέκει. Στην άλλη άκρη της κουζίνας, η αφεντιά μου με την μικρότερη αδελφή επιχειρούσαμε ποια θα ρίξει κάτω την άλλη.

(συνήθως έπεφτα πρώτη παρά τη διαφορά ηλικίας μας, αλλά εκείνη ήταν πιο δυνατή) Πώς να μας χωρίσει; Σε καμιά απ' τις εκκλήσεις της δεν σταματούσαμε. Ήταν φαίνεται η δυνατή μου μέρα και δυσκολεύοταν η μικρή να με νικήσει. Η μητέρα δεν έπρεπε να σηκωθεί για να «στρώσει η κλώσα». Ξύλο που είχε στη διάθεσή της για τις ανάγκες της σόμπας δεν μπορούσε να μας ρίξει παρά το γεγονός πως μας φοβέριζε. Το πλεχτό με τις βελόνες

δεν μας το έριχνε, με το φόβο, όπως έλεγε, μην μας βγάλει κανένα μάτι. Απ' τις άκρες των ματιών μας παρατηρούσαμε τις περιορισμένες κινήσεις της αλλά ο αγώνας κρατούσε δυναμικά. Κάποια στιγμή βλέπουμε τη μητέρα να σηκώνει με το ένα χέρι το αγαπημένο μας γατάκι, που ζεσταίνονταν κοντά στη σόμπα και ήταν έτοιμη να μας το ρίξει. Για πότε σταματήσαμε και της το αρπάξαμε από το χέρι δεν κατάλαβα. Έτσι εμείς γλιτώσαμε από ενδεχόμενο αυτύχημα, το γατάκι δεν μπήκε στον υποτιθέμενο κίνδυνο και κυρίως «στρώθηκε η κλώσα».... Το θυμάμαι σαν χθες. Από αυτή την κλώσα αργότερα είδαμε δώδεκα κλωσόπουλα.....

E.OI.

ΔΕΚΑ ΤΡΟΠΟΙ ΠΟΥ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΜΑΣ ΚΑΝΟΥΝ ΚΑΛΟ

Αυξάνουν την συναισθηματική μας νοημοσύνη

Η ανάγνωση μας βάζει στον ψυχικό κόσμο δεκάδων χαρακτήρων, φανταστικών και μη, και σε ακόμη περισσότερους κόσμους, που μας προκαλούν όλων των ειδών τα συναισθήματα και βοηθούν στην ωρίμανση του ψυχικού μας κόσμου.

Μειώνουν το άγχος

Δεν το λέμε εμείς, το λέει η επιστήμη, η οποία μαρτυρά πως η συχνή ανάγνωση μας επιτρέπει να ξεχάσουμε τα άγχη μας και, «τηλεμεταφερόμενοι» στον κόσμο των ιστοριών τους, να ξεφύγουμε από τους ρυθμούς της καθημερινότητας.

Μας κάνουν να αμφισθητούμε την πραγματικότητα

Μας μαθαίνουν με άλλα λόγια να σκεφτόμαστε διαλεκτικά, να δομούμε συλλογισμούς, να βλέπουμε τις διάφορες πτυχές της ζωής και της ύπαρξής μας με άλλο μάτι, να αποκτούμε εναλλακτικούς τρόπους προσέγγισης την καθημερινότητα.

Μας γεμίζουν γνώσεις

Είτε πρόκειται για εγκυκλοπαιδικές γνώσεις, είτε για πληροφορίες για ένοντας τόπους, είτε για βιογραφίες προσωπικοτήτων, είτε για... μικρά και «άχρηστα» πράγματα, καμία γνώση δεν πάει χαμένη. Ίσα-ίσα, αυξάνουν την αναλυτική μας σκέψη και ανοίγουν «πόρτες» για να αναζητάμε και να συγκεντρώνουμε ακόμη περισσότερες γνώσεις.

Επιτρέπουν στην ψυχή μας να ταξιδεύει

Ακόμη κι αν το σώμα δεν μπορεί να ταξιδέψει, μπορούμε να ικανοποιήσουμε την έμφυτη ανάγκη μας για ταξίδι μέσω της ανάγνωσης. Με ένα βιβλίο, μπορούμε να γνωρίσουμε έναν τόπο μέσα από ταξιδιωτικές αφηγήσεις, αλλά και να κάνουμε υπαρξιακά ταξίδια μέσα από τα ψυχογραφήματα των ηρώων, με εισιτήριο τις λέξεις.

Μας μαθαίνουν να γράφουμε καλύτερα

Θέλετε να γράφετε καλύτερα κείμενα, καλύτερα βιβλία, καλύτερα blog posts... ως και καλύτερα SMS; Ο υπ' αριθμόν ένα τρόπος, μάζι με το να εξασκείστε στο γράψιμο, είναι να διαβάζετε. Όσο περισσότερο γίνεται. Από λογοτεχνία μέχρι άρθρα σε εφημερίδες και περιοδικά.

Μας μαθαίνουν να εκφραζόμαστε καλύτερα

Όσο περισσότερα βιβλία διαβάζουμε, τόσο πλουσιότερο γίνεται το



λεξιλόγιο μας και οι επιλογές στην «φαρέτρα» της γλωσσικής μας έκφρασης.

Μας κάνουν πιο ενδιαφέροντες

Παραδεχθείτε το, ένας άνθρωπος που διαβάζει στον δρόμο, στο μετρό, στο αεροπλάνο, στο café, γίνεται αυτόματα και πιο σέξι. Άλλα το διάβασμα δεν μας κάνει μόνο να φαινόμαστε ενδιαφέροντες: Μας κάνει να είμαστε κιόλας, αφού έχουμε πολλά να συζητήσουμε και να ανάλυσουμε με τους γύρω μας.

Μας βοηθούν να κοιμάμαστε καλύτερα

Λίγο δάβασμα πριν τον ύπνο, μας βοηθά να «ξεθολώσουμε» από τις οθόνες των υπολογιστών και των κινητών, να «αποφορτιστούμε» από την ένταση της ημέρας και να κοιμάμαστε καλύτερα και πιο βαθιά.

Μας εμπνέουν

Τα βιβλία, οι γνώσεις, οι απόψεις, τα ιστορικά παραδείγματα, τα πρότυπα μέσα από το συλλογικό ασυνείδητο που μας μεταφέρουν, μας βοηθούν να διαμορφώσουμε και να στηρίξουμε τις δικές μας απόψεις, να χτίσουμε την ιδεολογία μας και να κατανοήσουμε ποιοι πραγματικά είμαστε.

ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΣΕ ΜΑΡΜΑΡΙΝΕΣ ΠΛΑΚΕΣ ΚΑΙ ΣΤΗΛΕΣ ΣΤΗΝ ΚΑΪΤΣΑ

Αυτούσιο απόσπασμα από το βιβλίο “ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΔΟΜΟΚΟΥ / Από των αρχαιοτάτων μέχρι των καθ’ ημάς χρόνων”,
Θεοδώρου Καρατζά, Δικηγόρου Αθηνών, ΑΘΗΝΑΙ 1962, Σελίδες 208 – 211.
(Συλλογή Ευαγγέλου Κ. Κούτσικα)

ΑΓΓΕΙΑΙ

Αρχαιοτάτη προομητική πόλις ανήκουνσα εις την περιφέρειαν τέως Δολοπίας, νυν επαρχίας Δομοκού, κειμένη δυτικώς της πόλεως και Επαρχίας Δομοκού, πλησίον του χωρίου Παναγιά ένθα ευρέθησαν αγγεία πήλινα. Κατ' άλλους κείται εις Παλαιοχώρι (Περιβόλιον) ένθα ευρέθησαν ομοίως ερείπια τειχών. Η ορθωτέρα και επικρατεστέρα γνώμη είναι ότι κείται εις χωρίον Καΐτσα παρά το λεγόμενον Παλαιόκαστρον, ένθα Δολοπικά τείχη και αρχαίοι τάφοι. Κατωτέρω παραθέτομεν τα ευρεθέντα υπό του αρχαιολόγου Ε. Γιαννοπούλου πλησίον εκεί μνημεία.

Ο Ε. Γιαννόπουλος εις το *Inscriptiones Graecae* (Τόμ. IX, τεύχος 2^{ον}, σελ. 62 και αριθμ. επιγραφ. 233) αναφέρει, ότι ευρίσκεται μαρμαρίνη πλάκα εις την περιοχήν Καΐτσας, η οποία δεν ευρέθη παρ' αυτών και ην παραθέτομεν.

Μετάφρασις

“Ο Κλεόστρατος ο νιός του Νικοστράτου επρότεινεν επειδή ο . . . εκ Μελιταίας, διάκειται φιλικώτατα προς την πόλιν των Μοψίων και είναι προθυμότατος για ό,τι τον παρακαλούν, αποφασίζει η πόλις να δοθή εις τούτον και εις τους απογόνους αυτού προξενία, πολιτεία, ασυλία, ασφάλεια και εν καιρώ πολέμου και εν καιρώ ειρήνης και δικαιώματα εγγύου ιδιοκτησίας και οικίας και λοιπών περεμφερών και άλαντα όσα και εις τους άλλους προξένους και ευεργέτας έχουσι δοθή. Εγένετο όταν ήσαν άρχοντες ο Τιμόστρατος, ο Τιμοκράτης και ο Εύβουλος. Ο του Προξενικού τούτου ψηφίσματος υπεύθυνος εγγυητής ήτο ο Ευ-- -- νιός του Αλέξωνος”.

Ετέρα πλαξ την οποία αναφέρει και πάλιν ο Γιαννόπουλος, ως ευρισκομένην εις περιοχήν Καΐτσης, δεν ευρέθη. Παραθέτομεν εν συνεχείᾳ το κείμενο της εκ των *Inscriptiones Graecae* (Τόμος IX σελ. 63 τεύχος 2^{ον} αριθμ. επιγρ. 224). Αύτη είναι απελευθερωτική επιγραφή έχουντα ούτω :

[---] ΑΠΟ ΤΟΥ ΔΕ] ΠΝΟΣ]
ΤΟΥ ΔΑΜΩΝΟC, ΖΩΙΑΟC ΕΥΔΗMOY ΑΠΟ ΕΥΔ[ΗMOY]
ΤΟΥ ΝΙΚΟΒΟΥΛΟY, ΖΩΠΥΡΟC ΠΑΡΜΕN[Ω]NOC A[ΠΟ ΠΑΡ-]
ΠΑΡΜΕN[Ω]NOC ΤΟΥ EYBIOTOU, CΩCIBIΟC ΦΙΛΩΝOC AΠ[Ο]
ΦΙΛΟΔΗMΙΔΟY ΤΟΥ ANTIPATROY MHNOC ΦΥΛΛ[IKOY]
СТРАТОНИКА СΩΤΗΡΙХΟY АПО СΩΤΗΡΙХОY ΤΟΥ
ΑΓΑΘΑΝ[Ο]РОC KAI AΡΙΣΤΟΒΟΥΛΗС TAC MΕNΩ[NOΣ].
ΛΥΚΟC ΕΕΝΩΝOC KAI AРМОЕЕНOC ΦΙΛΙСКОУ AΠ[Ο]
ΕΥАРМОСТОΥ ΤΟΥ ΚΛΕΙΤΟΥ. MHNOC ΘY·I·OY TAMIE[YON]-
TOC T[A]C Π[Ο]ΛΙΟC CΩCIPATROY ΤΟΥ ---
10 [---] ΑΠ[Ο] ANTIOХОY ΤΟΥ ---

(3) Εκτός από τον Γιαννόπουλον και οι JAMOT και DESCHAMPS αναφέρουν, ότι ευρίσκετο εις την περιοχήν Καΐτονς μαρμάρινη στήλη επιταφία, η οποία δεν ευρέθη. (*Inscriptiones Graecae*, τόμ. IX, τεύχ. 2^{ον} αρθ. επτρ. 225) έχουσα ούτω.

ΑΓΑΣΙΠ[ΠΟC]
ΑΕΩΝΙΔΑC
ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟC
ΑΓΑΣΙΠΠΟC
ΚΛΕΑΝΔΡΟY
ΧΑΙΡΕ
ΔΙΟNYC [I] A NIKACI-
ΒΟΥΛΟY ΧΑΙΡΕ.

(4) Εις την Καϊτσα επίσης αναφέρουν οι JAMOT και DESCHAMPS, ότι υπάρχει τραπεζοειδής μαρμαρίνη επιταφία πλάκα, με ωραία αετώματα και ακρωτήρια, αλλά δεν ευρέθη. (Inscriptiones Graecae, τόμ. IX, τεύχος 2^ο αριθ. επιγρ. 226). Έχει δε ούτως :

ΓΛΑΥΚΑΝΙΚΑΣΙΒΟΥΛΟΥ
ΑΜΦΙΣΤΡΑΤΟΣ

(5) Υπάρχει όμως επιτύμβιος στήλη κοντά στην πηγή εις Κάτω Καϊτσα, η οποία είναι Ρωμαϊκής εποχής, μετά το έτος 146 π.Χ. και την οποίαν παραθέτομεν. (Inscriptiones Graecae (Τόμος IX τεύχος 2^ο αριθ. επιγρ. 227)

ΕΥΤΥΧΟΣΤΟΝΥΙΟΝΕΥΤΥΧΟΝ
ΠΑΡΑΜΥΘΙΑC
ΕΝΕΚΕΝΗΡΩΑ

(6) Και άλλη στήλη ανάγλυφος, η οποία ευρίσκετο εις τον αγρόν του Κων]τίνου Τσικούρα, δεν ευρέθη. Πρόκειται περί επιτύμβιας πλακός, η οποία ανάγεται εις την χρονικήν περίοδον μεταξύ 1^{ου} και 2^{ου} μ.Χ. αιώνος, έχουσα ούτω :

- a) [A]ΡΙСΤΟΒΟΥΛΟC ΑΥΤΟΒΟΥΛΟΥ
ΕΥΒΟΥΛΟΝ ΑΡΜΟΔΑΜΟΥ ΗΡΩΑ
β) -----

5 -----

10 -----

CΩΤ[I]
ΩΝΑ

15 ΑΠΕ[ΛΕ]
[Υ]ΘΕ[P -]
[ΩCEN;]
-- ΟΔ --
ΚΡΑΤΟ-
[Λ] ΑΘΥC-
ΚΟΛΕΑΙ ;

5 KAI ΚΛΕΙ-
ΤΑΓΟΡΑ
ΑΠΕΛΕΥ-
ΘΕΡΩΘΕ[IC]
ΑΙ ΥΠΟ X[A--]

10 ΡΙΛΑΟΥ Σ-
ΕΝΙΚΗΙ Ε-
ΔΩΚΕΝ
Η ΠΟΛΙC
ΤΟ [ΑΡΓΥΡΙ-]

15 ΟΝ ΔΙΑ
[T]ΟΥ ΚΑ[Λ--]
ΛΙΚΡΑ]Τ--]
ΟΥC ---
--AM--

20 --ENO--

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου ενημερώνει τους απανταχού Καϊτσώτες - μέλη του, ότι λόγω της συνεχιζόμενης οικονομικής κρίσης και της σημαντικής μείωσης των ταμειακών διαθεσίμων του Συλλόγου, είναι πλέον αναγκαία η καταβολή της ετήσιας συνδρομής, προκειμένου να καλυφθούν τα λειτουργικά έξοδα του γραφείου και η εκτύπωση και αποστολή της εφημερίδας. Παρακαλούμε για τη συνδρομή σας - οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου, με κατάθεση στον τραπεζικό λογ/σμό:

**ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ με
IBAN N^o. GR96011015500000155-29619031**

Ευελπιστούμε ότι θα ανταποκριθούν
όλοι οι συγχωριανοί στην έκκλησή μας.

«ΚΑΪΤΣΑ» Εφημερίδα του Συλλόγου των Απανταχού Καϊτσιωτών Μακρυρράχης Φθιώτιδας

Εκδίδεται ανά τρίμηνο

- ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ
- ΕΚΔΟΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ
- Συντακτική Επιτροπή: Ευδ. Οικονόμου, Μαίρη Αργύρη,
Στυλ. Καρανούτσου, Αθ. Κουτρούμπας,
Σερ. Σπουρνιάς, Ευθ. Ταγκαλάκη,
Ευφ. Δασκαλοπούλου.
- Έδρα: Πατησίων 4, Αθήνα 10677, Τηλ./Fax 210-3819693, 6944797439
e-mail: sylogos.kaitsa@gmail.com
ws: sylogoskaitsioton.blogspot.com

Τυπογραφείο «ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ», Ρίγα Παλαμήδη 5, Αθήνα,
Τηλ./Fax 210-3243158, e-mail: andrikou2004@yahoo.gr

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα άρθρα της εφημερίδας απηχούν τις προσωπικές απόψεις των συγγραφέων
και όχι κατ' ανάκη το Δ.Σ. του Συλλόγου. Επιστολές και άρθρα με υβριστικό περιεχόμενο ή
ανυπόγραφα δεν θα δημοσιεύονται.

(7) Άλλη στήλη δια την οποίαν αναφέρουν οι Edd, Jamot και Deschamps δεν ευρέθη (Inscriptiones Graecae Τόμ. IX παραγρ.

ΛΟΓΟΣ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟΣ

**ΜΙΛΩΝΤΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΠΟΡΦΥΡΙΟ ΤΟΝ ΝΕΟ, ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΖΕΩΣ ΤΟΥ
ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ
ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗ Π. ΑΝΑΝΙΑ ΚΟΥΣΤΕΝΗ**

Είναι μεγάλη ή συγκίνησή μας και ή χαρά μας, σεβαστοί μου πατέρες και ἀγαπημένοι ἀδελφοί, μὲ τὴν εἰδηση ποὺ μᾶς ἥλθε ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο. Πρὶν λίγες ὥρες ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου τῆς Ἀγίας και Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Οἰκουμενικό μας Πατριαρχη, ἔκαμε τὴν ἀγιοκατάταξην πλέον τοῦ μεγάλου ἀγίου τῆς ἐποχῆς μας, τοῦ ὁσίου και θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Πορφύριου τοῦ μεγάλου, τοῦ Καυσοκαλυβίτου, τοῦ θαυματουργοῦ, μυροβλύτου και προστάτου ἡμῶν. Ὁ Γέροντας, ὁ ἀγιος Πορφύριος, πλέον, ἦταν και εἶναι μιὰ ἀγκαλιά.

Θυμᾶμαι, πρὶν φύγει. «Ἐγὼ δὲν κάθομαι», μοῦ λέει, «ἐδῶ, παπᾶ μου. Θὰ πάω στὸ Ἀγιο Ὄρος, ἀπ' ὅπου ξεκίνησα. Στὰ λημέρια μου. Καὶ θὰ πάω νὰ πεθάνω μόνος μου. Γιατὶ δυστυχῶς τὰ κατάφερα ἀσχημα.» «Γιατί, Γέροντα;» «Ἐλα ποὺ μὲ πιστεύουν διτεῖμαι ἀγιος! Κι ἐγὼ αὐτὸ δὲν τὸ πιστεύω. Καὶ σκέψου, νὰ φύγω αὐτοῦ, ἀφοῦ ἔχω πεθάνει στὸ μοναστήρι μου ἐδῶ, νὰ μαζευτοῦν ὅλοι αὐτοῖ, ἀπ' ὅλα τὰ μέρη και νὰ λένε «Ἀγιος» και νὰ φωνάζουν. Καὶ νὰ πάω ἐγὼ πάνω και νὰ μοῦ πεῖ ὁ Θεός, «Ἐλα δῶ, ρε Πορφύριε, τι λένε αὐτοῖ ἐκεῖ κάτω;» Γελᾶτε, κύριοι. «Τι λένε αὐτοῖ; Ἐσύ φταις! Δὲν τοὺς ἔπεισες διτεῖμαι ἀμαρτωλός; Τοὺς ἔπεισες διτεῖμαι ἀγιος;» Γι' αὐτὸ κι ἐγώ», λέει, «θὰ φύγω! Θὰ φύγω! Θὰ πάω ἐκεῖ, νὰ πεθάνω!» Πέθανε ἐκεῖ πάνω. 2 Δεκεμβρίου 1991. 19, μὲ τὸ παλαιό, Νοεμβρίου. Πέθανε ἐκεῖ! Τὸν ἔθαψαν «Μετὰ νὰ βγάλετε τὰ λείφανά μου», λέει, «καὶ νὰ πάτε νὰ τὰ κρύψετε.» Εἶναι κρυμμένα! «Νὰ τὰ κρύψετε.» Τόσο ταπεινὸς ἦταν ὁ Γέροντας.

Ἄλλη φορά, πάλι, θὰ σᾶς πῶ διτεῖμα τῷρα ἀπὸ τὸν Γέροντα, εἶχε ἀρρωστήσει βαρειά. Εἶχε πολλὲς ἀρρώστειες ἀπὸ παιδάκι. Ἡταν εὑθραυστὴ ἡ ὑγεία του, ὅπως και τοῦ ἀγίου Νεκταρίου. «Ἐφθασα», μοῦ λέει, «παπᾶ μου» Ἡταν κόσμος, μὲ κάλεσε, «Ἐλα! Ἐλα, νὰ μιλήσουμε λίγο ἀνθρώπινα. Νὰ σοῦ πῶ κι ἐγὼ γιὰ μένα. Πέ μου και σὺ γιὰ σένα. Ἐρχονται ἐδῶ ὅλοι, μοῦ ζητᾶν προφητεία, ὅλοι μοῦ ζητᾶν αὐτό, ὅλοι μοῦ ζητᾶν Κανένας δὲν λέει, «Ρε παπᾶ, τι κάνεις;» Τι ἀνθρώπινος ἦταν ὁ παπποῦ! Πολὺ ἀνθρώπινο! Βέβαια!

«Ξέρεις τι τράβηξα ὁ κακομοιόρης;» «Τι τράβηξε, παππούλη;» «Ἐφτασα μέχρι τὴν πόρτα τοῦ οὐρανοῦ.» Εφτασα, ἀδελφέ μου, μέχρι κεῖ πέρα! Κι ὅπως προχωροῦσα ν' ἀνοίξω, γυρίζω πίσω. Κοιτάζω δῆλη μου τὴ ζωὴ τὴν ἀπερασμένη, σὰν σὲ κινηματογραφικὴ ταινία. Τὴν κοιτάζω και λέω, «Πορφύριε, τι ἔκανες σ' ὅλη σου τὴ ζωὴ; Μιὰ τρύπα στὸ νερό! Καὶ τῷρα ποῦ πᾶς; Μὲ ποιά μοῦτρα πᾶς νὰ παρουσιαστεῖς στὸν Κύριο; Καὶ νὰ Τοῦ πεῖς τι; Ὁχι τίποτε ἄλλο. Θὰ στενοχωρηθεῖ ὁ Κύριος!» Δὲν τὸν πείραζε νὰ τὸν βάλει στὴν κόλαση. Γιατὶ ἀγαποῦσε τὸσο τὸν Κύριο, ποὺ ἔνα τὸν πείραζε: Νὰ μὴ στενοχωρήσει τὸν Κύριο. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀγάπη! ««Ποῦ πᾶς;» Καὶ μοῦτρις σκέψθηκα αὐτά, γύρισα πίσω. Ξέρεις γιατὶ γύρισα πίσω; Πολλοὶ στὴ γῆ, και στὴν Ἑλλάδα και στὸ ἔξωτερικό, προσευχόντουσαν γιὰ μένα. Καὶ μοῦ δῶσε ὁ Θεός ἀκόμη μιὰ διορία. Μιὰ παράταση, πῶς τὸ λένε, και ξαναῆλθα!»

Ὁ Γέροντας εἶχε δύο μεγάλες ἀρετές. Τὴν ἀγάπην και τὴν ταπείνωσην. Ταπείνωση! Ταπείνωση! Ἡταν και εἶναι μιὰ ἀγκαλιὰ γιὰ δλους! Τὸ πιὸ καλὸ ξέρετε ποιό εἶναι; Δὲν ζόριζε κανέναν. Σὲ τίποτε! Σὲ τίποτε! Κι ἔλεγε, «Ἐγὼ δὲν μιλάω γιὰ τὸν Χριστὸ σὲ κανέναν, ἀν δὲν μοῦ τὸ ζητήσουν.» Γιατὶ μερικοὶ ἀπὸ μᾶς ξέρετε τι κάνουν. Ψυχαναγκασμό. Εὔκαιρως, ἀκαίρως. Ἀλλο τὸ «εὔκαιρως ἀκαίρως», ποὺ λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στὸν Τιμόθεο. «Δὲν λέω. Κι ὅταν θά ρχονται», λέει, «νὰ ἔξομολογοῦνται οἱ ἀνθρώποι, μὴν τοὺς λέεις τίποτα. Ἀσ' τους νὰ σου ποῦν διτεῖμα, θέλουνε. Αὐτὸ εἶναι ἡ ἔξομολόγηση. Δὲν θὰ τοὺς κάνεις οὕτε διδασκαλία οὕτε κατήχηση οὕτε μάλωμα οὕτε αὐτὰ οὕτε οὕτε. Ὁχι, τίποτα. Ἐσύ θ' ἀκοῦς. Κι ἀν σοῦ ζητήσουν»τι ὠραῖος! «νὰ τοὺς διαβάσεις μιὰ εὐχή, γὰ τὸ κάνεις. Ἀν δὲν ζητήσουν, ἀσ' τους. Νὰ πᾶν στὸ καλό. Καλοχαιρέτα τους. Κι ὅταν φύγουν, διάβασε. Ὁ Θεός δὲν φεύγει. Εκεῖ εἶναι. Ὁ Θεός δὲν φεύγει, πρόεδρε. «Ἐκεῖ εἶναι. Ἐδῶ εἶναι. Πανταχοῦ παρών. Ή καλύτερη παρέα εἰν' ὁ Θεός. Εἰν' ὁ Θεός. Ὁ Χριστός μας! Ὁ σαρκωθεὶς Θεός. Γιὰ μᾶς τους ἀνθρώπους!»

Καὶ τοῦ ἄρεσε, ἀκόμη, τοῦ ἄρεσε, ἦταν ἡ τροφή του· τι τοῦ ἄρεσε; ἡ προσευχή. «Οἱ ἀνθρώποι εἶναι τεμπέληδες», μοῦ ἔλεγε. Κάθονται, ἐνῶ μποροῦν νὰ προσεύχονται.» «Γιατὶ δὲν προσεύχονται;» «Μὰ μπορεῖ, δὲν εἶναι δύσκολο νὰ προσεύχονται. Δὲν

εἶναι δύσκολο ν' ἀνοίξεις τὸ στόμα σου! Δὲν εἶναι δύσκολο νὰ μιλήσεις μὲ τὴν φυχή σου και μὲ τὸ στόμα σου στὸν Θεό, στὴν Παναγίτσα, στὸν Αγίους. Εἶναι ἀμέλεια. Ἀμέλεια!» Ἀφοῦ ἐκοιμήθη, ἐκοιμήθη μὲ τὴν προσευχή του, ὅπως ξέρετε, μὲ τί ἄλλο, και μὲ τὶς λέξεις «ἴνα ὡσιν ἔν», ποὺ πε ὁ Χριστός. Νὰ εἶναι ὅλοι εἶνα. Καὶ ἐνώθηκε ὁ ἀγιος μὲ τὸν Θεὸ κι ἔγινε ἔνα μὲ τὸν Κύριο. Γι' αὐτὸ και ἔχει μία κατὰ χάριν πανταχοῦ παρουσία ὁ κάθης ἀγιος και ἐν προκειμένῳ ὁ ἀγιος Πορφύριος. Μπορεῖ νὰ βρίσκεται παντοῦ σὰν τὸν Θεό, χωρίς νά ναι Θεὸς στὴν ούσια. Εἶναι κατὰ χάριν. Ὁπότε τὸν φωνάζουμε.

Θυμᾶμαι, μιὰ φορά, τοῦ λέω: «Ἀμα φύγεις γιὰ πάνω, μὴ μᾶς ξεχάσεις. Καὶ περνᾶς καλὰ ἐκεῖ, κι ἐμεῖς ἐδῶ πέρα τραβᾶμε τὸν παθῶν μας τὸν τάραχο.» Εἶχα περάσει και δύσκολα χρόνια τότε, πάρα πολὺ δύσκολα. Πάρα πολύ. Αὐτὸς μ' ἔσωσε κι εἶμαι δῶ τώρα. Τὸ ὄφελω στὸν Γέροντα Πορφύριο. Στὸν ἀγιο Πορφύριο. «Ὦχι, παιδί μου», μοῦ λέει. «Δὲν σᾶς ξεχωρίσω. Τώρα εἶμαι σ' αὐτὸ τὸ κουφάρι, μὲ ἀρρώστειες, μὲ καρκίνους, μὲ νεφρικὴ ἀνεπάρκεια, μὲ τύφλωση.» Δὲν ἔβλεπε ὁ Γέροντας μὲ τὰ μάτια τὰ υλικά, τὰ αἰσθητά. «Ἐβλεπε μὲ τὰ μάτια τῆς φυχῆς. Κι ὃν ἔθελε νὰ πάει καποὺ ἔπαιρνε τὰ μάτια τοῦ συνοδοῦ του. Ἐλεγε σὲ κάποιον: «Δῶσ' μου, παιδί μου, τὰ μάτια σου, νὰ κατέβω τὶς σκάλες. Κι ἔμπαινε μὲς στὰ μάτια τοῦ ἄλλου. Πῶς ἔμπαινε, δὲν ξέρω πῶς. Μὴ μὲ ρωτᾶτε. Οὕτε ὁ γιατρὸς δὲν ξέρει. Λοιπόν. Ἐμπαινε, χρησιμοποιοῦσε τὰ μάτια τοῦ ἀνθρώπου, κατέβαινε και μετὰ ἔβγαινε ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ ἀνθρώπου. «Τότε», λέει, «θά μαι μαζί σας.» Κι ἀπόδειξη εἶναι ἔνα ἀπὸ τὰ πρῶτα θαύματα πό κανε, ἀφοῦ ἐκοιμήθη. Θαύματα! Θαύματα εἶν' αὐτά!

Εἶχε κάποιον ἐδῶ στὰ βόρεια προάστια, εἶχε μεγάλη θέση και μὲ πολλὲς ἐπιχειρήσεις, κι εἶχε δύσκολίες μεγάλες. Κατέβηκε στὴν Ἀθήνα νὰ τὶς τακτοποιήσει, δὲν τακτοποιήσης τίποτα. Καὶ γύρισε σχεδὸν πεθαμένος ἀπὸ τὴ στενοχώρια. Ἡ στενοχώρια εἶναι τὸ μεγαλύτερο κακό. «Ολες οἱ ἀρρώστειες», ἔλεγε ὁ Γέροντας Ἰάκωβος, ὁ ἄλλος μεγάλος ὁ ἀγιος Ἰάκωβος κι αὐτός, θά ρθει ἡ ὥρα του, τὸν ἔχουν στὰ χαρτιὰ ἔτοιμον, «ὅλες οἱ ἀρρώστειες προκύπτουν ἀπὸ τὴ στενοχώρια.» Γύρισε, λοιπόν, ὁ ἀνθρώπος μας, και κτυπάει τὸ τηλέφωνο. Πάει, τὸ σηκώνει, και τί ἀκούει, λέτε; Δυνατά! Τὴ φωνὴ τοῦ παππούλη. Τοῦ Γέροντα! Τοῦ ἀγίου! «Τι φοβᾶσαι, βρέ; Ἐδῶ εἶμ' ἐγώ! Μὴ φοβᾶσαι!» Κι ἔκλεισε! Ἀπὸ ποῦ τὸ πῆρε; Πῶς τὸ πῆρε;

Ἐπαιρνε τηλέφωνα και ὅταν ζούσε ἐδῶ. Πῆρε κάποιον ἐδῶ, πάνω στὸν Σταυρὸ και τοῦ φώναζε «Τι φωνάζεις, βρέ;» «Χωρίς νὰ ξέρει,» λέει, «τὸ τηλέφωνό μου μὲ πῆρε τηλέφωνο. Ἐγὼ κόντεψα νὰ πάθω καρδιακὴ προσβολή.» Αὐτὸ εἶν' ὁ ἀγιος. Αὐτὸ εἶν' ὁ Γέροντας. Ἀλλη φορά, πάλι, ἀφοῦ εἶχε κοιμηθεῖ, ἦταν στὴ Γλυφάδα μιὰ πνευματική του κόρη. Εἶχε ἔνα γυιό, τὸν ὄποιον ἔκεινη φυχανάγκαζε. «Μή» τοῦ 'να, «μὴ» τ' ἄλλο, τὸν εἶχε βγάλει «Μή-μη» πιά. «Μή» ἀπὸ δῶ «μὴ» ἀπὸ κεῖ, Μήμης. Μή-μη. Λοιπόν. «Ε! Αὐτὸς ἀντέδρασε. Γιατὶ εἶναι φυσικὸ πρᾶγμα η ἐλευθερία, παιδιά. Φυσικὸ πρᾶγμα η ἐλευθερία!» Επικανε τὸ ἀπόγευμα, ἔφευγε. «Ενα ἀπόγευμα, λοιπόν, ἔφευγε πάλι. Τὸν ἔφαλε κι αὐτή, τὴν ἔφαλε κι αὐτός, ωραῖα! Ωραῖοι διάλογοι. Εφυγε! Τῆς ἥλθε ἐγκεφαλικό! Κόντεψε νὰ πάθει ἐγκεφαλικό! Καὶ τότε θυμήθηκε τὸν Γέροντα. «Ποῦ εἶσαι, παππούλη, τώρα; Νά, τὸ παιδάκι! Ποῦ εἶσαι, παππούλη, νὰ μὲ βοηθήσεις;» Καὶ τῆς ἔλεγε ὁ Γέροντας: «Νὰ προσεύχεσαι.» Δὲν προσεύχοταν. Καθότανε και σκεπτόταν, ὁργιζόταν μὲ τὸ γυιό της, μὲ τὸ ἔνα Τῆς ἥλθε ἔτσι μιὰ φωτιση και γονατίζει κάτω. Προσευχήθηκε ώρα πολλή. «Οταν σηκώθηκε, πηγε νὰ πει νεράκι. Κατεβαίνει κάτω ν' ἀνοίξει, και τί κοιτάζει; Τὸν Γέροντα μὲ τὸν γυιό της. Χεράκι-χεράκι. Ωραῖο δὲν εἶναι; Λέει, «Πάρ' τὸ παιδί σου, και μὴ φωνάζεις!» Τῆς λέει. «Νὰ πιστεύεις!» Και χάθηκε...



Καλοκαίρι στο χωριό...

Υστερα από ένα μακρύ χειμώνα, που δεν φύχρανε μόνο την φυχή αλλά και το σώμα, κουβάλησε κι ένα σωρό άλλα προβλήματα. Το καλοκαιράκι είναι μια ανάσα φυχής. Για το λόγο αυτό μεγάλη είναι η προσμονή μου και ανείπωτη ηδονή να τα αφήσω όλα πίσω, να μπω στο αυτοκίνητο και να αράξω στον τόπο τής καρδιάς μου, στο χωριό.

(Το κείμενο που ακολουθεί είναι εμπνευσμένος από τις ολιγοήμερες διακοπές μου στο χωριό Καρβασαράς Καρδίτσας).

Το καλοκαιράκι είναι συνώνυμο με την ηρεμία, τη χαλάρωση και τη ραστώνη, και ζωογόνο αντίδοτο ενάντια στο εντεκάμηνο λιοτριβείο ψυχών και σωμάτων μιας καθημερινότητας, ιδιαίτερα σε αυτές τις γκρίζες εποχές που ζούμε. Κάθε τέτοια εποχή η ψυχή μου πεταρίζει σε περασμένες αλλά όχι ξεχασμένες εποχές.

Βρίσκομαι, λέει, να απολαμβάνω τη νυχτερινή σιγαλιά του χωριού, χωρίς το θόρυβο της πολύβουης πόλης, καθισμένος στη βεράντα του σπιτιού, ατενίζοντας έναν ξάστερο ουρανό και ακούγοντας τους ήχους των πουλιών της νύχτας, το λάλημα των κοκόρων (αλήθεια τι βιολογικό ρολόι είναι και αυτός) και κάπου πιο πέρα να ακούω σιγανά παραδοσιακά δημοτικά και νησιώτικα τραγούδια.

Αλήθεια όμως, πώς επιβιώνει σήμερα το δημοτικό ή το νησιώτικο τραγούδι, όταν έχουν ανατραπεί πολλά δεδομένα, όπως ο χώρος και ο τρόπος διασκέδασης, η ποιότητα και η ποσότητα της παραδοσιακής μας μουσικής; Διαβάστε παρακάτω τους στίχους ενός δημοτικού τραγουδιού, από αυτά που άκουσα και συγκράτησα:

*Για ειδέστε τον αμάραντο σε τι βουνό φυτρώνει,
φυτρώνει μέσ' τα δύσβατα στις πέτρες στα λιθάρια,
τον τρων τα λάφια και φοφούν τ' αγρίμια κι ημερεύοντας
το τρων τα λάγια πρόβατα και λησμονούν τ' αρνιά τους
τον τρώνε και τα ήμερα και λησμονούν τη στρούγκα,
κι αν μ' έκανε τι μ' ήθελε κι αν μ' έχει τι με θέλει,
τ' εγώ στα ξένα περπατώ, στα ξένα τρω και πίνω.*

Με αυτά τα ωραία δημοτικά τραγούδια, στις γιορτές και στα πανηγύρια έμαθα και εγώ να τραγουδώ και να χορεύω, σηκώνοντας το ποτήρι της χαράς. Εμείς οι Έλληνες έχουμε κάτι που δεν το συναντάς πουθενά αλλού. Έχουμε χωριά, ιδιαίτερες πατρίδες, εξοχικά... Και κάποιοι άλλοι λαοί έχουν εξοχικά, ζώντας σε άλλη πόλη αλλά δεν έχουν αυτό που έχουμε εμείς εδώ. Τα Χριστούγεννα, το Πάσχα και το καλοκαίρι επιστρέφουμε στις ιδιαίτερες πατρίδες μας, εκεί που έχουμε το πατρικό μας, εκεί που μας περιμένουν οι δικοί μας άνθρωποι, αυτούς που αφήσαμε πίσω, και έχουμε πράγματα που μας δένουν με τον τόπο μας.

Κάτι τέτοια μικρά πραγματάκια με κάνουν να αισθάνομαι τυχερός που είμαι από την Ελλάδα. Γιατί αν δεν ήμουν Έλληνας δεν θα είχα την ευκαιρία να ζήσω το: **καλοκαίρι στο χωριό**. Είναι αυτό το συναίσθημα, όπως το μικρό παιδί που περιμένει πότε να τελειώσει το σχολείο να πάει στο χωριό να δει τον παππού, τη γιαγιά και τους φίλους που άφησε πίσω του πέρσι.

Το καλοκαίρι περιμένεις τα πανηγύρια, τις καλοκαιρινές εκδηλώσεις του χωριού, να απογειώσεις την ψυχική σου διάθεση, να χορέψεις και να τραγουδήσει παραδοσιακά τραγούδι που είναι η ποιητική και η μουσική έκφραση της λαϊκής ψυχής των Ελλήνων διαμέσου των αιώνων. Οι παραδοσιακοί χοροί έχουν την αφετηρία τους στις ρίζες μας, από εκεί που ξεκινήσαμε σαν έθνος. Συνέσυαν τη ζωή των προγόνων μας σε στιγμές χαράς και επιτυχίας, μετά από μια νίκη σε μια μάχη αλλά και στον κύκλο της ζωής, όπως: γέννηση, βάπτιση, αρραβώνας και γάμος. Οι χοροί είναι συνήθως κυκλικοί ή ζευγαρωτοί. Ο κύκλος συμβολίζει την αλληλεγγύη, τη συμπαράσταση, τη συνεργασία, την επικοινωνία, τη συνύπαρξη, τη χαρά. Βιώματα που είναι απαραίτητα να μεταδώ-

σουμε στα παιδιά μας.

Το δημοτικό και το νησιώτικο τραγούδι είναι το καταστάλαγμα της λαϊκής ευαισθησίας, που μέσα από τον ποιητικό και μουσικό λόγο εκφράζει μεγάλα και μικρά συναισθήματα, ανθρώπινες καταστάσεις, περιστατικά και γεγονότα που συγκινούν και αγγίζουν τον απλό λαό, όλα βγαλμένα από την ίδια τη ζωή. Είναι δημιούργημα του ίδιου του λαού, ανώνυμων και προικισμένων δημιουργών, συνταιριάζει στίχους, τραγούδι και χορό, για να επιστρέψει πάλι σ' αυτόν και να γίνει κτήμα του, κομμάτι της δικής του ζωής. Και να του μεταδώσει ρυθμό στην ψυχή και στα πόδια, χορεύοντας καλαματιανό, τσάμικο, συρτό, μπάλο, και τους τόσους άλλους χορούς της πατρίδας μας. Μέσα από το δημοτικό τραγούδι, που είναι έμπνευση και στην ελληνική λογοτεχνία, σημαντική ήταν η επίδραση και στους ποιητές όπως: Γ. Σεφέρη, Οδ. Ελύτης, Γ. Ρίτσος, Ν. Βρετάκος κ.ά., αναγνωρίζουν ότι σ' αυτό βρήκαν τις πηγές της ποίησης και της έμπνευσής τους.

Μερικοί από εμάς είμαστε πολύ τυχεροί που έχουμε το χωριό μας, αυτό το ησυχαστήριο, τους δικούς μας ανθρώπους, τις παρέες μας και αυτές τις παρέες τις κρατάμε όσο μπορούμε και στον τόπο της μόνιμης κατοικίας. Έτσι δεν χάνεται η επαφή. Άλλα ακόμα και αν χαθεί, στην επόμενη επιστροφή μας στο χωριό είναι «σαν να μην πέρασε μια μέρα», «λες και ήταν χθες».

Στη σημερινή ζωή, που η βιοπάλη αλλοτριώνει το πνεύμα και σβήνει τα ιδεώδη, είναι μεγάλη ευτυχία να έχεις καλούς φίλους και καλούς συγγενείς, να μοιράζεσαι μαζί τους αυτές τις μικρές, ανθρώπινες, στιγμές. Βλέπετε, φίλοι μου, ότι όπου κι αν βρίσκομαι, το χωριό με συντροφεύει.

Κλείνω με το να σας ευχηθώ καλό και ξεκούραστο καλοκαίρι και να θυμάστε ότι η κούραση ξεκινάει απ' τό μυαλό. Δώστε λοιπόν στη σκέψη σας που κουβαλάτε και στα προβλήματα μια καλοκαιρινή άδεια κι απολαύστε τις χαρές του ήλιου, της θάλασσας και του οξυγόνου, τρώγοντας το σπιτικό κοκκινιστό κοτόπουλο, τις χυλοπίτες και άλλους λαχαριστούς μεζέδες, και βέβαια συνοδεύοντάς τα με το αρωματικό κρασάκι.

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Δημ. Ανδρίκου

(Τυπογράφος της εφημερίδας «ΚΑΪΤΣΑ»)

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

– Ρέππας Σπύρος	20,00 €
– Δημητρίου-Ψαλλίδα, Αθηνά	10,00 €
– Τσιάγκα Ευαγγελία	20,00 €
– Οικονόμου Βούλα	20,00 €
– Καραΐσκου Φρόσω	30,00 €
– Τσαμασιώτη Σταυρούλα	30,00 €
– Οικονόμου Αντώνιος	20,00 €
– Οικονόμου Παρασκευή	20,00 €
– Τσιλογιάννη Ελένη	20,00 €
– Στάικος Αλέξανδρος	100,00 €
– Συνδρομή Τσεκούρα	10,00 €
– Οικονόμου Κων/νος	20,00 €
– Μπουλούζου Γεωργία του Δημητρίου	25,00 €
– Ψαλλίδας Κων/νος	10,00 €
– Μπουλούζος Απόστολος του Δημητρίου	25,00 €

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα ονόματα παρουσιάζονται στην παραπάνω στήλη, όπως ακριβώς είναι εγγεγραμμένα στο βιβλίο ταμείου του Συλλόγου μας και προκειμένου να είναι ευκολότερο το έργο της Εξελεγκτικής Επιτροπής.

Πώς μπορείτε να στέλνετε:

1. Επιστολές

- Ταχυδρομικώς: Πατησίων 4, Αθήνα 10677. Τηλ.- Fax: 210- 3819693.
- Στο e-mail: sylogos.kaitsa@gmail.com

2. Συνδρομές και οικονομικές ενισχύσεις

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ με IBAN No.

GR96011015500000155-29619031

Ευελπιστούμε ότι θα ανταποκριθούν όλοι οι συγχωριανοί στην έκκλησή μας.



ΑΣΤΕΡΙΣΚΟΣ
asteriskos

ΦΑΓΗΤΟ | ΠΟΤΟ | ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Αγίου Δημητρίου 16
Ψυρρή | Αθήνα
τηλ.: 215 215 9799
email: info@asteriskos.net

www.facebook.com/asteriskos1

Ασπρόμαυρες αναμνήσεις από τα παλιά....

(Από το αρχείο της δασκάλας Αμαλίας Κούτσικα - Ταγκαλάκη)



Γυμναστικές επιδείξεις του Δημοτικού Σχολείου Μακρυρράχης, στη δεκαετία του '60. Μαζί με τους μαθητές διακρίνεται η δασκάλα τους, Αμαλία Κούτσικα - Ταγκαλάκη.

Υπέροχες φωτογραφίες που μας γυρίζουν πίσω στο χρόνο, τότε που το σχολείο του χωριού μας γέμιζε από μαθητές. Μια όμορφη πινελιά στο τοπίο της πρώτης φωτογραφίας, η εκκλησία του Αγίου Νικολάου που δεσπόζει από ψηλά...



*...Για να θυμούνται οι παλιοί
...και να γνωρίσουν
οι νεότεροι....*

Από την Ευδοκία Κ. Οικονόμου

Λέξιες και φράσεις του χωριού -
Ντοπιολαλίες

- **Ντζιώρας:** Ξεροκέφαλος
Γκαιδοτράει λίγο: Κοιτάζει αλλή-θωρα...
(το λέμε και **γκαϊδίζει**)
- Μην πηγαίνεις **ριθά:** ... λοξά, πλαγιαστά.
- Φορούσε ένα φόρεμα **μακρόταλο:** ... ριχτό μέχρι τα γόνατα και από κάτω με φρου φρου!
- **Μπλιόρα:** Γέννησε πρώτη φορά (συνήθως το λέγαμε για τις κατσίκες -γίδες).
- Φόρεσε τα **τσουράπια:** ...κάλτσες, πλεγμένες με νήμα από μαλλί προβάτου.
- Μη βάζεις **φτλιές:** ... λόγια για δημιουργία παρεξήγησης.
- Πω, πω, **τένιασσα:** κουράστηκα.